

ZAKAJ TAKO?

Vrsta pomanjkljivosti na kolezijski šoli

Osnovna šola Cveto Močnik-Florjan, ki deluje v sklopu OS X. SNOUB Ljubljanske v Koleziji in je bila odprta pred slabim letom dni, se že srečuje s težavami, ki so nastale bodisi zaradi slabe, površne in neopopolne gradnje. Šola je bila zgrajena s sredstvi tretjega ljubljanskega samoprispevka, izvajalec del pa je bilo Gradbeno industrijsko podjetje Ingrad. Izvajalec je bil obveščen o nastalih pomanjkljivostih na objektu šole, nekatere je odpravil, nekatere odpravlja z zamudo, nekaterih pa se še ni lotil. Tako je bila v zadnjem delu počitnic ponovno izolirana streha na ravnem delu zaklonišča, še vedno pa zamaka v vzhodni avli in na hodniku pred telovadnico. Oznake in lakiranje parketa v telovadnici je morala naročiti skupnost III. samoprispevka, saj jih izvajalec ni izvršil.

Sicer pa so bile pomanjkljivosti sledeče: po otvoritvi šole: popravilo žaluzij, odpravi zamakanje, zamenjava lesnega poda pred zakloniščem, zamenjava polomljene steklene kritine nadstreška, popravilo zvitič žlebov, preureditev zaklepanja vrat... **neizvršena dela po popisu** - zavese v večnamenskem prostoru, igrala pred objektom, označbe zunanjih igrišč, dobava in montaža košev za smeti, montaža termoakumulacijskih peči... **neizvršena dela, zahlevana na tehničnem pregledu:** nemontirana veriga na žlebu in neurjen odtok, neizvršena meritev zimske mikroklimne, popravilo pešpoti, kjer se je posedel asfalt...

Ob prebiranju tega poročila iz prvih dni septembra je sicer napisano, da bo GIP Ingrad nekatera dela v dveh tednih opavil. Vse lepo in prav, a zdi se, da bi jih v letu dni lahko še kako dobro opravil, če bi količnik dal na svoj ugled, poslovnost pa tudi kvaliteto. Ali mora dejstvo, da o neopravljenem delu razpravlja občinski izvršni svet, biti vedno šele tisti vzrok, ki »razgiba« površne izvajalce? Bralci se namreč spomnite, da je bilo podobnih zapisov o malomarnem in neodgovornem odnosu izvajalcev (razno-raznih) pri gradnji šol in vrtcev že kar nekaj v našem glasilu. Pa žal verjetno tudi ta zapis ne bo zadnji. Izvršni svet je ob tem poročilu sprejel nekaj sklepov, ki zadevajo predvsem to, da 30. septembra Ingrad dostavi izvršnemu svetu poročilo o izvršenih »popravilih«, investitor - skupnost samoprispevka III. pa mora preveriti odgovornost projektantske organizacije, saj gre po izjavi izvajalca nekaj grobih pomanjkljivosti (kineta pred vhodom, kanal na igriščih...) prav na račun nepopolnega projekta.

Kako se bodo uresničevali pa bomo v našem glasilu še zapisali.

PODPISALI BODO LISTINO O SODELOVANJU

Šola trženja za naše kmete?

Že nad dvajset let so stare vezi med kmetijskimi zadrugami z naše občine ter GK »Zadruga« iz Pliberka. To sodelovanje je najprej zajemalo KZ Dobrova, sedaj pa že več let dobiva najširše oblike v celotnem poslovanju - kmetiskem kolektivu M-KZ Ljubljana. Pri tem zaenkrat izstopata TZO Vič in TZO Grosuplje.

5. septembra so delegati centralnega zadrugnega sveta M-KZ Ljubljana ter nekateri strokovni delavci zadrug in njenih temeljnih zadrugnih organizacij, pod vodstvom Bineta Otorepca, obiskali GK »Zadruga« Pliberk. Cilj tega obiska je bila odločitev, da zadrugi podpisata listino o medsebojnem sodelovanju. Predstavnik obeh kmetijsko-trgovskih gospodarskih organizacij so v daljšem pogovoru iskali poslovna področja, na katerih bi lahko okrepiли izmenjavo znanj, izkušenj in morda celo materiala. Omenjali so plemenito živino, čebele, tvarine za varovanje rastlin itn. Vsi pa so se zavzeli za živi izobraževalni stik med mladimi (starejšimi) slovenskimi kmeti z avstrijske Koroške ter iz M-KZ Ljubljana. Pogovor so razpletali celo v take smeri, da bi bilo omogočeno mladim Korošcem, v še ne točno opredeljeni obliki, omogočeno šolanje na kmetijskih šolah v slovensčini, naši mladi gospodarji (in gospodinjice), pa naj bi imeli možnost spoznati v sezoni posebnosti pri opravljanju kmetijskih del na slovenskih kmetijah na avstrijskem Koroškem. To je le

nekaj področij, na katerih bi lahko navezali ustvarjalne stike. Točneje jih bo opredelil koordinacijski odbor do 9. oktobra. Potem pa naj bi prišlo v Ljubljani do podpisa listine o sodelovanju.

Seveda, pa je potrebno objektivno oceniti možnosti gospodarskega in izobraževalnega sodelovanja med pliberško in ljubljansko kmetijsko zadrugo. Ker razmere pri nas poznamo, naj navedem le nekatere izrazite posebnosti pliberške zadrug.

Osnovna je ta, da beležijo koroški kmetje velike presežke pri pridobivanju mleka (25 %), reji živine (40 %) in pridelovanju posameznih poljščin, reje goveje živine in prašičev ter pridobivanju živil. Da ne bi prišlo do razseljevanja kmečkega prebivalstva, so pospešeno pristopili k uvajanju novih kultur. Na poljih naj bi zrastle več graha in boba, s katerim nameravajo nadomestiti del uvoženih krmil iz soje; več grašice in sončnice za potrebe industrije olja in ponovno naj bi na koroških poljih v drugi polovici poletja zagospodovala ajda.

ln, še na nekaj v pogovoru s predstavniki pliberške zadrug ne smemo pozabiti predstavnikov kmetov in delavcev M-KZ Ljubljana. Na to, da se Pliberčani obnašajo tržniško in, da so nam lahko obsežen učbenik, ki je preverjen tudi v praksi.

STANE JESENOVAC

Med pogovorom v sejni dvorani KG »Zadruga« v Pliberku (foto: Stane Jesenovec)

AKCIJA »KLUB MERCATOR«

Denar v žepu, obresti pa tečejo

Že od srede septembra lahko vsi občani v posebej določenih trgovinah, prodajalnah, gostinskih objektih, ki so dijo v eno temeljnih ali delovnih organizacij v sestavi SOZD Mercator, kupujejo Mercatorjeve bone. Vrednost bonov je 20, 50 in 100 tisoč dinarjev. Z nakupom kupona dobijo tudi člansko kartico »Klub Mercator«.

Nakup bonov je oblika varčevanja, ki kupcu prinaša 50 odstotne obresti, če kupon vnovči ali kako drugače porabi pred iztekom enega leta od njegovega nakupa. Če pa kupon vnovči po enem letu od nakupa, pa mu prinaša 100 odstotne obresti. Nakupljeni kupon lahko kupec kadarkoli zamenja za gotovino v tisti prodajalni oziroma poslovni enoti Mercatorja, v kateri je kupon kupil in

prejel klubsko kartico. Lahko pa z njim plačuje vse vrste blaga in storitev, ki jih nudi več kot 600 prodajal in drugih storitvenih obratov »Mercatorjeve« mreže po vsej Sloveniji, pa tudi v Beogradu in v nekaterih krajih sosednje Hrvaške. Vsak občan si lahko sam izračuna koristnost, ki mu jo nudi geslo: denar v žepu obresti pa tečejo.

Za izplačilo in vnovčljivost kupljenih kuponov jamči SOZD Mercator-KIT, njegovih 19.000 delavcev in 20.000 združenih kmetov.

Podrobnejše informacije lahko občani dobijo v najbližji Mercatorjevi poslovni enoti. Obsegajo pa navodila za ravnanje s klubsko kartico, nakupa kuponov, navodila za plačevanje s kuponom, za obrestovanje kupljenih kuponov in valorizacije obrestnih mer, ter še vrsto drugih podatkov, ki bodo zanimali kupce.

Priredil: Bojan Prestor

KLUB MERCATOR

OB SKUPNEM PRAZNIKU KS TURJAK IN VELIKE LAŠČE

Zgodovinsko izročilo obvezuje

Mali, s peskom posuti in stoletnim drevjem obrasli prostor pred veličastnim turjaškim gradom, je bil v soboto, 19. septembra skorajda pretesen za vse, ki so se želeli udeležiti krajevnega praznika Turjaka in Velikih Lašč. Tu se je mimo samih krajanov, zbralo tudi več preživelih borcev znamenite Prešernove brigade, ki je tistega 19. septembra 1943 izbojevala odločilno bitko nad belogardisti v gradu, pa predstavniki družbenopolitičnih organizacij in društev, pohodna enota »Ljubo Šerčer«, enota prve pomoči CZ in še vrsta drugih.

Pomembni zgodovinski jubilej je seveda tudi to pot dajal pečat celotnemu slavu. Tako se je predstavil moški pevski zbor KUD »Primož Trubar« iz Velikih Lašč z več domoljubnimi in patetiziranimi pesmimi, pionirji tamkajšnje osnovne šole in podružnične šole Turjak z izbranimi recitacijami, obenem pa so v samem gradu odprli tudi zgodovinsko razstavo, ki jo je pripravilo turistično društvo s Turjaka.

»Današnji praznik naj bi potekal predvsem v znamenju dela,« je ob koncu proslave, ko se je množica obiskovalcev razšla po grajskih prostorih, povedal Milan Zevnik, predsednik sveta KS. »Želimo opozoriti na vse, kar smo dosegli, pa tudi na naloge, ki so še pred nami.«

Vsekakor najpomembnejši dosežek, ki so ga zabeležili na Turjaku v zadnjem času, je telefon. Ta ima zdaj že prek 120 priključkov, za njegovo uspešno izvedbo pa se imajo zahvaliti predvsem gradbenemu odboru in pripadnikom JLA, ki so izkopali jarke za glavni kabel. Tudi vijugasta cesta do gradu je dobila lepšo podobo, saj so jo končno obložili z asfaltem, in tako krajanom poslej ne bo treba več zardevati ob pripombah turistov, ki so se vselej obregnili vanjo. Radi bi uredili in izboljšali še druge vaške poti, predvsem pa poskrbeli za njihovo vzdrževanje v slabših vremenskih razmerah, a ni denarja, prenos v redno vzdrževanje komunalnemu podjetju pa je, kot pravijo, kompliciran in finančno nesprejemljiv.

Se znatno večjo težavo predstavlja vodovod. Pred zad-

njim - IV samoprispevkom, ko so Turjačani v veliki večini glasovali za, so ga imeli že na dosegu roke, po neuspelem referendumu pa se jim je izmuznil iz rok. Zdaj gospodinjstva dobivajo slabo in oporečno vodo in prav nič se ne kaže, da bi se tu kaj izboljšalo. Podobno je, kot je med samo proslavo navrgel v svojem slavnostnem govoru Milan Zevnik, tudi s podružnično osnovno šolo. Ta je spričo čedalje večjega števila otrok, postala veliko pretesna, zato so morali letos odpreti še popoldansko izmeno. Akcija za izgradnjo novega, večjega objekta, je menda že v teku in krajanji upajo, da jih bodo ob znatni moralni podpori občine kmalu vključili v srednjeročni plan.

»Kljub vsem tegobam, še nikakor ne kaže izgubiti optimizma,« je prepričan tudi v rešitev tega problema predsednik sveta KS. »S složnostjo in skupnimi močmi se da prav vse doseči.«

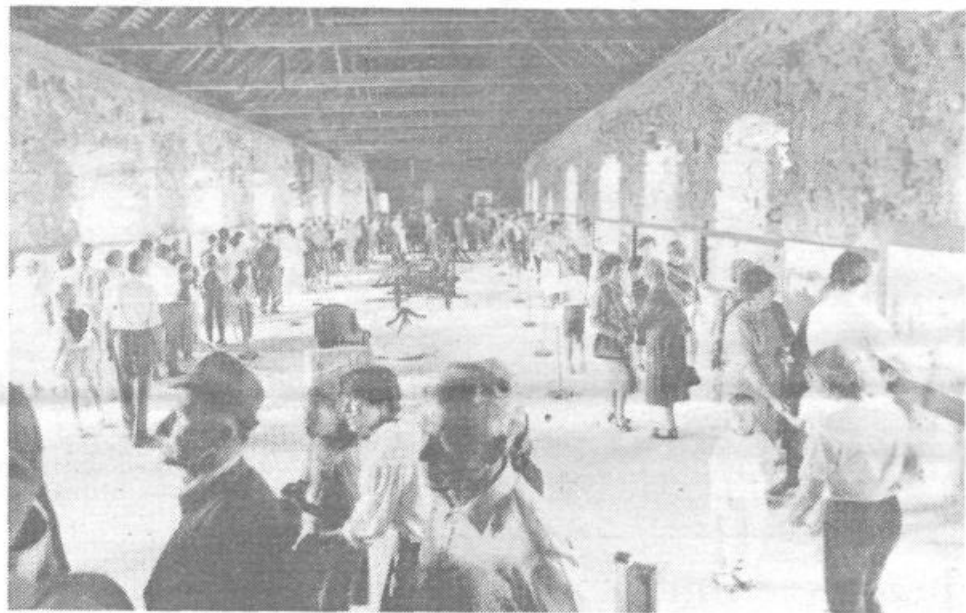
B. VRHOVEC

Obvestilo za krajanje KS Barja in Peruzzi

Krajanje krajevnih skupnosti Barje in krajevnih skupnosti Peruzzi obveščamo, da se je pričela javna obravnava priključitve dela krajevnih skupnosti Barje k krajevni skupnosti Peruzzi (želja krajanov z območja Peruzzujeve ceste, Požarja, Volarja in Miho-vega štradana).

Javna obravnava bo potekala od 21. 9. do 21. 11. 1987. Vse morebitne pripombe posredujte tejništvu KS Barje, Izanska cesta 305 in KS Peruzzi. Pot k ribniku 20.

KK SZDL Barje in
KK SZDL Peruzzi

Velika grajska dvorana in razstava

PREDSTAVLJAMO VAM NAŠ KRAJ:

ŽELIMLJE

Veliko dela za malo ljudi

Če bi mi že bilo dano podeliti »blagajno« za najbolj urejen ali vsaj dopadljiv kraj, bi se najbrž odločil za Želimlje. Kraj, vsaj njegov ožji del, je resnično paša za oči: krasi ga lepa, nanovo preple-skana cerkev, pa urejene stanovanjske hiše, sola, nad vsem tem pa kraljuje še moderna zgradba srednje verske šole, salezijanskega reda, ki so jo menda zgradili pred desetimi leti. Če bi vas premogla še malo več asfalta, ji vsaj na zunaj ne bi imeli kaj več očitati.

»Cesta je tu že dolgo največji problem,« je potipal na najbolj občutljivo točko kraja Edvard Jurhar, predsednik sveta KS Želimlje. »Pred časom smo resda dobili kos asfalta skozi vas in nekaj na odseku iz Pijave Gorice semkaj proti Želimljam, vendar pa je vmes v dolžini kake dobre tri kilometre še vedno makadam. To nam ni ravno v ponos, saj je to najpomembnejša cesta, ki teče po tej dolini. K sreči je cesta zdaj vsaj razširjena in bolj vozna, medtem ko je bila poprej zgolj eno-smerna. Nasploh je vse pripravljeno za asfalt, tega pa kar noče in noče biti. Z boljšo cestno povezavo pa si lahko obetamo tudi druge koristi; za kar se utegnejo zanimati morebitni priseljenci, medtem ko smo zdaj po številu prebivalcev najmanjša KS v občini.«

Neoporečna voda

Hitreje kot pri cesti, pa se je v Želimljah premaknilo pri vodovodu. Krajanji so lani sami pljunili v roke in voda iz novega gravitacijskega vodovoda je pritekla praktično v vsa gospodinjstva (skupaj

Lepi septembrski dnevi so tudi Želimeljčanom pršli prav za spravljanje koruze